

til inspiration og vejledning for bestyrelse, filmkonsulenter og filmjury.

Repræsentantskabet videregiver de fra bestyrelsen modtagne beretninger og regnskaber samt indstillinger om instituttets forhold til ministeren med de kommentarer, som man finder anledning til at knytte dertil.

Ved sammensætningen af repræsentantskabet, der i detaljer er fastlagt i § 15, har man søgt at kombinere en bred repræsentation for film- og biografbranchen med repræsentanter for kredse, der beskæftiger sig med beslægtede områder af kulturlivet. Ministeren har desuden mulighed for til repræsentantskabet at beskikke et par medlemmer med særlige personlige forudsætninger for arbejdet.

Til § 16.

De nærmere regler for de ansvarlige organers virksomhed tænkes fastsat i forretningsordenen, der skal godkendes af ministeren.

Til kapitel 5. Statens filmcentral.

Statens filmcentral blev oprettet ved biografloven af 1938 med den opgave at fremskaffe og udleje skolefilm og film, der tjener til oplysningens fremme samt at bidrage til udviklingen af filmforevisningen her i landet ved indkøb og udlejning af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film.

Denne bestemmelse blev opretholdt i film- og biografloven af 1964, hvis § 30 lyder således:

„Statens filmcentral har til opgave at fremskaffe og distribuere skolefilm og film, der tjener til oplysningens fremme. Endvidere skal filmcentralen ved indkøb og distribution af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film og på anden måde bidrage til udvikling af filmkulturen her i landet.“

Statens filmcentral har således to formål, som ikke umiddelbart er beslægtede, et undervisningsmæssigt, pædagogisk og et filmkunstnerisk.

Langt den væsentligste del af Statens filmcentrals arbejdsopgaver i dag er af faglig-pædagogisk karakter og består i at forsyne de forskellige skoleformer med film, som kan anvendes i undervisningen. Af i alt 148.000 udlån i 1969-70 gik afrundet 119.000 til skoler, medens der af økonomiske grunde måtte gives afslag på omkring 40.000 henvendelser.

Den anden side af Statens filmcentrals virksomhed er ifølge loven at bidrage til udviklingen af filmkulturen her i landet bl. a. ved indkøb og distribution af kulturelt og kunstnerisk, værdifulde film. Denne opgave har Statens filmcentral ikke hidtil været i stand til at løse, bl. a. fordi den ikke har haft bevillingsmæssig mulighed herfor.

I folketingssamlingen 1970-71 fremsatte ministeren for kulturelle anliggender, som nævnt ovenfor i de alm. bemærkninger, et forslag til en lov om Statens filmcentral, byggende på den forudsætning, at Statens filmcentral skulle fritages for denne filmkulturelle opgave for til gengæld at samle sig om opgaver på undervisnings- og oplysningsfilmens område, herunder også produktion af en række af de kortfilm med alment oplysende sigte, der hidtil var blevet produceret af kortfilmrådet. Lovforslaget forudsatte samtidig, at Statens filmcentral overførtes fra finansiering via filmfondens midler til finansiering af alm. finanslovbevillinger — i første omgang under ministeriet for kulturelle anliggendes budget, men med sigte på senere overførsel til undervisningsministeriets ressort.

Lovforslaget nåede som nævnt ovenfor ikke at blive gennemført i folketingssamlingen 1970-71, og ministeriet for kulturelle anliggender har under de fortsatte overvejelser om Statens filmcentrals fremtidige struktur og virksomhed besluttet ikke at ville gennemføre forslaget, men derimod inkorporere bestemmelserne om Statens filmcentral i forslaget til en ny lov om film og biografer.

Beslutningen herom skal ses på baggrund af den betænkning om skolebiblioteker og centraler for undervisningsmidler, som i juli 1971 blev afgivet af et af undervisningsministeren nedsat udvalg, sammenholdt med fortsatte overvejelser i ministeriet for kulturelle anliggender om den fremtidige status for kortfilmproduktionen her i landet.

I betænkningen om skolebiblioteker og centraler for undervisningsmidler foreslås det, at der oprettes en landscentral for undervisningsmidler i videste forstand, og at Statens filmcentrals distributionsafdeling henlægges under landscentralen og iøvrigt samordnes med distributionen fra undervisningsministeriets båndcentral, der også forudsættes overført til landscentralen. De opgaver, der tænkes henlagt under landscentralen, er ifølge betænkningen lagerfunktion og distribution samt de dertil knyttede tekniske funktioner (gennemsyn, reparation, sletning, kopiering).

Derimod er der i den nævnte betænkning givet udtryk for, at det for så vidt angår produktionen af undervisningsfilm formentlig vil være den mest hensigtsmæssige ordning, at der eksisterer et selvstændigt centralt filmfagligt organ, som ikke har indflydelse på beslutningen om, hvilket medium der skal vælges til løsningen af en produktionsopgave, men som i de tilfælde, hvor man foretrækker at anvende film, kan yde bistand både produktionsteknisk og til sikring af, at der ikke anlægges ringere filmfagligt bestemte kvalitetskriterier på undervisningsfilm